

Ostopovický zpravodaj

ČÍSLO 3

ZÁŘÍ 1996

ROČNÍK V.

ZDARMA

Či byly u červnu hody?

Ostopovický svátek připadá na 24. červen, kdy je v kalendáři Jan – a naše kaplička je zasvěcena sv. Janu Křtíteli. Nejbližší neděle k tomuto dni je tou sváteční. K ní se ve všech domech i po vsi uklízí. Tradičně se v tento den konají mladé hody. Nejinak tomu bylo i letos – 23. června byly hody, které se novodobě konají nepřetržitě od r. 1976, kdy mládež zapojená v oživení sportovní činnosti Sokola převzala štafetu a navázala na přerušenu tradici. Od tohoto roku se mladé hody konají pravidelně a v původním provedení. V sobotu dopoledne jedou stárci po máji. V lese skoli asi 25 m vysoký smrk, naloží jej na povoz tažený koni a se zpěvem se odpoledne vracejí domů. Poprvé za těch 20 let došlo k nemilé události, že při cestě byl jeden ze stárků zraněn na noze a hodů se nemohl zúčastnit. Na sokolovně je máje nazdobena. I vlastní stavění je prováděno tradičním způsobem – ručně. K tomuto účelu se sejde parta mladších i těch odrostlejších, kteří jsou ochotni pomoci alespoň radou. Pak pomoci žebříku, tři podpěr a tři lan se máje staví. Vedle již uvedené zvláštnosti byla i další, kterou však ovlivnilo počasí. Celá letošní předhodová sobota propršela a zřejmě i z toho důvodu se máje stavěla až po 18. hodině, což v novodobě historii také nemá pamětníka.

V neděli dopoledne se jako obvykle vydali zástupci Sokola s hudbou Petrovankou po vsi a větvičkou rozmarýnu zvali všechny na hody. Odpoledne si stárci šli vyzvednout své stárcy po obci a od pomníku padlých šel slavnostní průvod všech stárků, a bylo jich 10 párů, na sokolovnu. To je vždy velmi působivá a sváteční chvíle. I letos se přidaly malé děti v krojích, šly v čele průvodu a hezkou podívanou ještě umocňovaly. Večer byla na sokolovně zábava. Udržování této kulturní tradice je od pořadatelů, TJ Sokol, velmi záslužné.

V pátek se konala předhodová taneční zábava, která velmi napomohla pokrýt výlohy spojené s hody. Režie hodů není nikterak levná. Např. vypůjčení krojů pro stárcy přijde na 3000 Kč a krepový papír na ustrojení máje a břízek pro stárcy cca na 2000 Kč. Kladem letošních hodů byl nekonzfliktní průběh.

Takže – byly to hody NAŠE!

Jaroslav Trávníček

Starosta obce spoluobčanům k zamyšlení

Místní noviny v každé domácnosti

Ostopovický zpravodaj, vycházející pravidelně čtvrtletně, má za úkol informovat naše občany o důležitých událostech v naší obci. Dříve si jej zájemci kupovali, nyní obdrží jednotlivá čísla zdarma a dokonce s dodáním až do bytů. Přesto mám dojem, že někteří jeho obsah nevnímají, nečtou. Závažnou zpravodajskou statí je rubrika „Radnice informuje“, kde mimo jiné prezentujeme zprávy o činnosti obecního úřadu, o tom, co se v obci buduje a také zde připomínáme povinnosti občanů, týkající se placení poplatků.

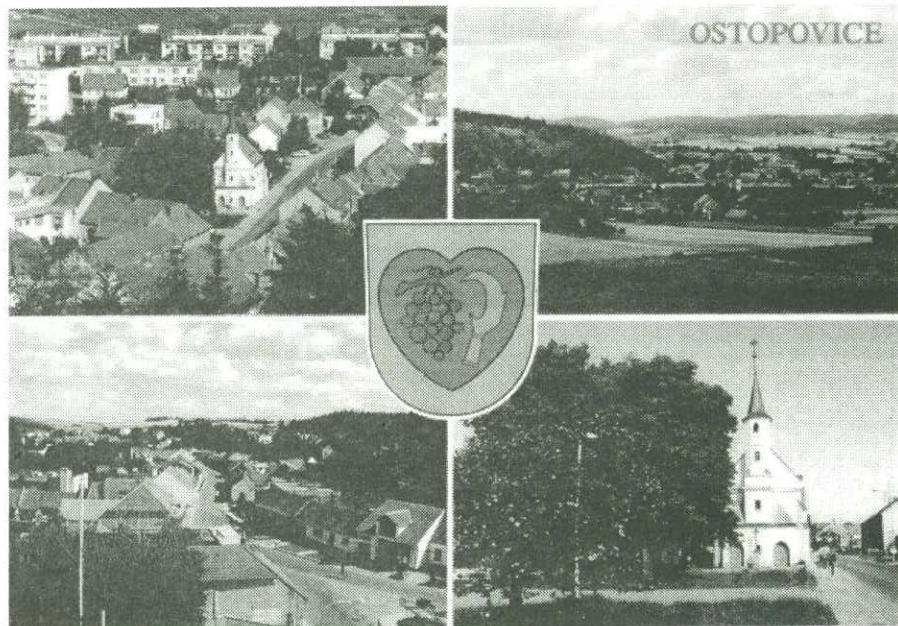
Nezapomínejte na své povinnosti

V prvním čísle letošního roku jsme uvedli termíny splatnosti poplatků, které obci přísluší ze zákona, mimo jiné poplatek ze psů, za užívání veřejného prostranství a další. Dále jsme terminovali splatnosti poplatků za činnosti, které obec zajišťuje nad rámec svých povinností a které si dříve občané obstarávali u jednotlivých provozovatelů. Jde především o místní vodovod. Jak mnozí víte, býval v naší obci, zvláště v letních měsících, velký nedostatek vody. Tato situace nebyla způsobena nedostatkem ve vodních zdrojích v obci, ale tím, že se vodou nadměrně plýtvalo a zařízení vodáren bylo ve velmi špatném stavu. Zabudováním vodoměrů do většiny domů, zamezením odebírání vody neplatičům a novým vybavením čerpacích stanic jsme dosáhli toho, že v obci je v současnosti dostatek vody. Poplatky za spotřebovanou vodu zůstávají již několik let na stejné výši a každý občan zaplatí skutečně spotřebovanou vodu. Přes tato opatření někteří občané termíny splatnosti vodného nedodržují. Upozorňuji, že takovým spotřebitelům, kteří nezaplatí vodné ani po dvou upomínkách, uzavřeme přívod vody do domu. Dále obec zajišťuje pro občany provoz kabelové televize a svoz komunálního odpadu. I v těchto případech budeme u neplatičů postupovat obdobně jako u vodného, přerušíme užívání kabelové televize a komunální odpad nebude těmto občanům odvážen.

Kanalizace

Nyní o budování v naší obci. Stěžejní akcí je výstavba kanalizace z Ostopovic do Starého Liskovce, kterou připravujeme již delší dobu. V současnosti je stav takový, že je reálná naděje započít s její realizací ještě letos. Doba výstavby je stanovena na 10 měsíců a rozpočtové náklady dosáhnou výše 10 mil. Kč. Doufám, že část uhradíme dotací, zbytek z vlastního rozpočtu a půjčkou.

(pokračování na str. 2)

OSTOPOVICE VE FOTOGRAFII

Náš obecní úřad vydal letos několik tisíc barevných exemplářů dopisnicového formátu při příležitosti udělení znaku Parlamentem České republiky v roce 1995 (emblem vyobrazen uprostřed pohlednice). Dopisnice prodávají v současné době v místní poštovně a prodejně DUO.

NEÚNAVŇÍ CHOVATELÉ

MÍSTNÍ ORGANIZACE CHOVATELŮ uskuteční v zahrádkářských prostorách ulice U dráhy ve dnech 21. a 22. září 1996

SOUTĚŽNÍ VÝSTAVU ZVÍŘECTVA A OKRASNÉHO PŤACTVA

Otevřeno
v sobotu 12.00 – 18.00 hod.
v neděli 8.00 – 17.00 hod.

Pro děti bude připravena bohatá tombola, občerstvení, sladkosti. Příznivce dobrého moku potěší kvalitní burčák, labužníci si pochutnají na čerstvě vyuzené cigárce z místní udirny.

Rozsáhlou výstavní přehlídku výběrových zvířat po oba dny doplní zvuková kulisa příjemné hudby.

Organizátoři zvou srdečně chovatele i zájemce o tento ušlechtilý druh společenské aktivity.

PROVÁDÍME ČIŠTĚNÍ A TEPOVÁNÍ PODLAHOVÝCH KRYTIN, KOBERCŮ, ČALOUNĚNÉHO NÁBYTKU A ČALOUNĚNÍ AUTOMOBILŮ.

K tepování používáme ekologicky nezávadné nepěňivé prostředky – výhodné pro alergiky.

Toto vše za přijatelné ceny a v dohodnutém termínu. telefonické objednávky na čísle (05) 47 22 44 99

Starosta obce spoluobčanům k zamyšlení

(dokončení ze str. 1)

Kauza Vinohradská

Největším problémem v obci zůstává Vinohradská ulice. Tato jednosměrná komunikace je zčásti nebezpečná a neosvětlena. Její povrch bývá v letních měsících velmi prašný a blátivý, v zimním období pro nerovný terén je místy nejezditelný. O něco méně problematické je vyústění na ulici Školní, kde je zúžený průjezdní profil a v jistém místě prochází pod vozovkou sklep, který sloužil ke konci druhé světové války za úkryt pro mnoho místních občanů při bombardování. Proto je na celé ploše ulice povoleno z bezpečnostních důvodů maximální zatížení vozidly do 3,5 tuny. Na Vinohradské vystávají další těžkosti. Kanalizaci a rozvod vody je nutno co nejdříve řešit. Před několika měsíci jsme přistoupili k opravě nebezpečné části směřující z ulice Boženy Němcové, to znamená k první etapě celkové rekonstrukce Vinohradské ulice. A již na počátku se objevily nesnáze nejen s terénními úpravami, ale i s nepochopením občanů, kteří si neuvědomují, že na Vinohradské ulici je obydleno 24 domů, jejichž obyvatelé mají právo jako ostatní občané naší obce mít zajištěn kulturní přístup do svých domovů. Několik jednotlivých občanů, kteří mají zájem, aby přístupová cesta tudy nevedla, podali na nás stížnost u nadřízených orgánů. Z toho důvodu byla stavba pozastavena. Na jakou dobu není nám zatím známo. Doufám, že zvitězí zdravý rozum a komunikace bude ještě do zimních měsíců uvedena do provozu, neboť si nedokážu představit, jak se občané dostanou do svých domovů. Obec na zakoupení helikoptery nemá prostředky.

Dětem pro potěšení

Další letošní stavební práci je budování hřiště a dětského koutu Na rybníčku. I v této části obce jsme se setkali s nepochopením některých občanů. V současné době tam vyrůstá účelný prostor pro mládež, který budou také využívat děti základní a mateřské školy ke hrám a ke cvičení. Děti sice využívají v jarních a podzimních měsících sokolské hřiště, avšak v době provozu sokolské restaurace je z hlediska hygienického zcela nevhodné. Nedostačujícím je ještě proto, že tam není tak přitažlivé vybavení jako v areálu Na rybníčku. Myslím tím pískoviště, průlezk, pružinové houpačky, skluzavka a hlavně hřiště pro cvičení a míčové hry. Toto nové zařízení mohou využívat i starší občané, také maminky s kočárky. Jsou tam lavičky k odpočinku. O udržování tohoto prostoru bude pečovat obecní úřad a doufám, že pomohou i obyvatelé z „bytovek“. Ovšem bude také záležet na každém návštěvníkovi, aby byl zachován pořádek a nedocházelo k vandalským činům.

Žactvo do úhledné školy

A co jsme připravili našim dětem do nového školního roku? V základní škole jsou vymalovány všechny učebny, chodby a příslušenství, dokončeno je obložení na chodbách. I v mateřské škole jsou provedeny malířské a natěračské práce a upraven prostor za budovou, kde je postaven altán a bazén. Takové vybavení určitě uvítají naši nejmenší. V této stati jsem vyjádřil pouze část naší činnosti v obci v letošním roce. Naši snahou je, aby naše domovská obec byla nejen pro oko libivá, úhledná, čistá, ale aby ostopovičtí občané žili klidně, spokojeně. O to však musí usilovat každý z nás. Mnozí měli by se vzdát svých osobních, především sobeckých zájmů ve prospěch své domovské obce.

Bohumil Vlach, starosta obce

OMIHO – PLAST spol. s r. o. prodej vodoinstalačního materiálu

- rozvod vody v plastu
- odpadní a kanálové PVC
- tepelné izolace pro rozvod vody
- plastové okapy (Německo)

pracovní doba:
pondělí – pátek 7.00–17.00 hod.
Bosonožské nám. 60 • 642 00 BRNO
telefon – fax (05) 35 43 16

ZE ZÁŘIJOVÉHO PRANOSTIKÁŘE

Teplé září – zamračený říjen.

Září – víno a povidla vaří, říjen víno pijem.
Ozve-li se v září hrom – bude v zimě zavát každý strom.

Na Jiljí pěkný den (letos byl) – krásné září a říjen. (1. 9.)

Na Josefa Kupertina – dozrávají hrozny vína (18. 9.)

Je-li o Václavu bouřka – bude dlouho teplo (28. 9.)

Na Jeronýma – stěhuje se k nám už zima (30. 9.)

Své manželské abrahámoviny si letos v červenci připomněli

Miluška a Jan ŠMÍDKOVI
(Branky 20)

K jejich zlatému výročí upřímně blahopřejeme.

Nechť je provází na jejich budoucí cestě života stále dobré zdraví, vzájemné porozumění i tvůrčí elán a optimismus.

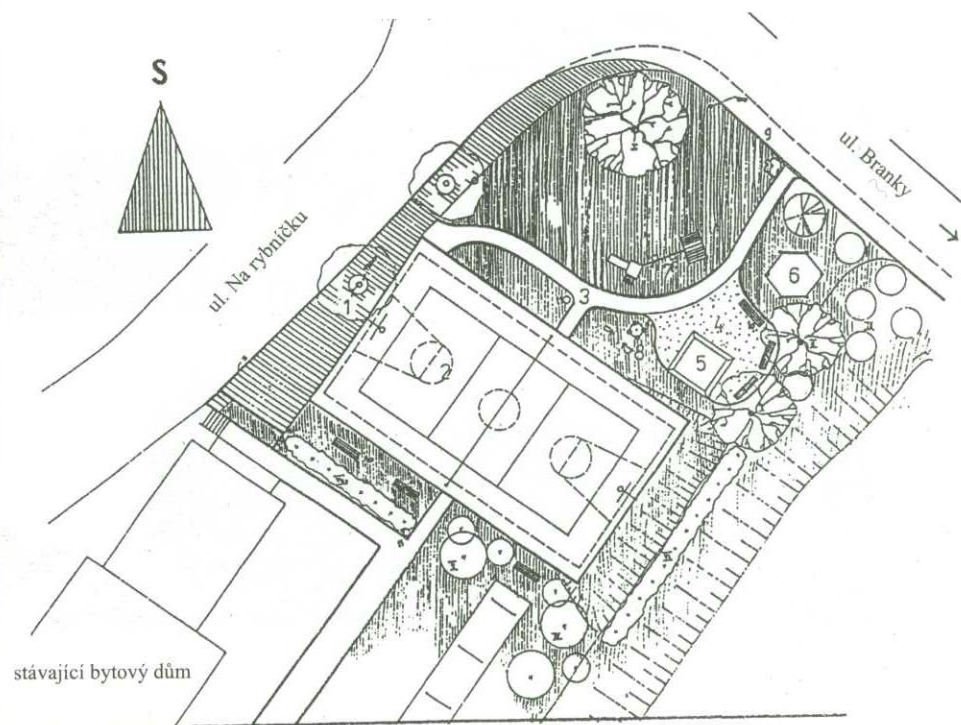
Když „řídil“ naši obec rychtář...

Závěrečná léta šestnáctého století plynula v našich zemích pod vládou podivinského císaře Rudolfa II. Dobu jeho panování poznamenal vzrůst sebevědomí nekatolíků. Tento vliv se markantně projevil i na troubenském panství, jehož nedílnou součástí bývaly v oné době také Ostopovice. Název obce zněl tehdy Vostupowicze, možná i Hustopovice. Tehdejší pán poddaných, Matyáš Munka z Ivančic, ortodoxní katolík, neodolal své rázné choti a nechal se obrátit bez protestů na českobratrskou víru. Ale nejen to, i obyvatelstvo panství se mělo poslušně zachovávat a následovat příkladu svého pána. K tomu však bylo zapotřebí spolehlivého a věřícího evangelíka do vedení obce. „Kádrovou“ jistotu získali v obci Nosislav v Židlochovic. Volba padla na nejstaršího člena rodiny Doubravovy. Rodina se neprodleně přestěhovala do Ostopovic a Doubrava senior na tom vůbec neprodělal, obdržel od vrchnosti celý lán polí (90 měřic = 18 ha). Stal se rolníkem se světlou budoucností a především byl svým pánem ustaven prvním představitelem obce – rychtářem, s dodatkem, že jeho veřejná funkce se stává dědičnou, budou v ni pokračovat i jeho rodoví následníci. Tak se i stalo. Spolehlivým historickým dokladem jsou zápisy z troubenské farní matriky, z nichž lze doložit poslední pěti Doubravů – rychtářů, mohovitých gruntovníků, z nichž rodový odkaz svých předchůdců uzavřel František Doubrava (zemřel r. 1902) v roce 1849; pak fungoval ještě asi 3 roky jako starosta. Rychtářství trvalo od středověku až do uvedeného roku a poté je nahradili obecním zřízením trvajícím až dodnes.

Tito někdejší reprezentanti obce byli pro vrchnost tolik potřební, dá se říci, že nezastupitelní, navzdory tomu, že neuměli číst ani psát, protože to nebylo nutné. Rychtář při každém i sebemenším úřadování nosil hůl, která byla posměšně nazývána „břinkovici“, coby výstavní znak úřadu, důležitý a přesvědčující prostředek ke zjednání práva. Tento první muž obce věrně sloužil a oplýval servilním vystupováním vůči vrchnosti. Každou sobotu chodil „na koberec“ na troubenský zámek pro „vůli pana vrchního“. Sám neměl žádnou pravomoc, o vůli ani nemluvil. U vesničanů nebyl oblíben, získal posměšně přívlastek „starý jesi“. To proto, když večer chodil po vsi určovat pro příští den robotníky k práci „na panské“ a vyvolával: „Jesi (jestliže) nebode zetra pršet, tak pudete na robotu.“ Lidé ho za to obdávali sloganem: „Staré rychtář, staré dráb, teho nemá žádné rád.“ Určení poddaní museli robotovat 3 dny v týdnu, sedláci s potahem, chalupníci pěšky. K tomu dodávala obec nuceně každého roku o sv. Václavu úrok 30 zlatých, 48 slepic a 242 vajec. Rychtář byl za svou službu od roboty a dávek osvobozen. Mimo to každý nevolník přísahal v troubenském panském sídle věrnost. Odpřísáhl text, který mu přečetli a pak ho vyslyšeli, kolik a čeho se urodilo. Lhát se nesmělo, každou prokázanou nepravdu náležitě ocenili donucovacími prostředky – např. posezením na dřevěné oslci, poležením na stolicích s výpraskem, případně jinými přesvědčovacími pomůckami v zámecké věži.

Z rodinné kroniky Ludvíka Bartoňka čerpal a upravil Ladislav Horák

Půdorys hřiště a dětského koutu na ulici NA RYBNÍČKU

LEGENDA:

1. Odstavné stání – zámková dlažba s obrubníky
2. Hřiště – košíková, volejbal – beton + nátěr
3. Chodník – zámková dlažba s obrubníky
4. Písková plocha se vsakovací vrstvou a s obrubníky
5. Pískoviště
6. Průlezk
7. Houpačky, skluzavka, žebřík
8. Pružinové houpačky
9. Chodník
10. Dřevěné lavičky
11. Odpadkové koše (autor návrhu: Ing. arch. J. Cihelková)

Katolické lidové misie ve farnosti Starý Liskovec

Velký transparent nad vchodem do chrámu sv. Jana Nepomuckého v Liskovci oznamoval v dubnu letošního roku, že se budou konat „Katolické lidové misie – ohlašování evangelia Ježíše Krista“.

Jak vše probíhalo – a proč právě ve staroliskovecké farnosti? Duchovní správce této velké farnosti (zahrnující nyní území rozsáhlého sídliště s více než 30 tis. obyvateli, mezi nimiž je mnoho těch, kteří o Bohu skoro nic nevědí) přijal výzvu děkanství brněnského, aby s požehnáním Otce biskupa byly katolické lidové misie uskutečněny právě zde. Snahou bylo pomoci lidem v sídlišti, vlažným ve víře, nalézt cestu do kostela a k prohloubení duchovního života. Jedním z důvodů byla též skutečnost, že v této farnosti již existovalo malé společenství „NEO“, které se rozhodlo prohlubovat svou víru studiem Písma a životem s Eucharistií. Misie probíhaly ve třech fázích.

První fáze, tzv. OHLAŠOVÁNÍ, trvala od 11. do 20. dubna – po deset dnů se shromažďovaly skupinky bratrů a sester na rozličných místech farnosti (pět skupin současně) – s velkým transparentem představujícím misii a ikonu Panny Marie – aby ohlašovaly všem občanům farnosti, že se misie budou konat, co znamenají a jaký je jejich cíl (zpívaly se žalmy s kytarami, četlo se evangelium, vedly se dialogy s lidmi, do jednotlivých rodin se rozdávaly letáčky s pozváním).

Byla to „misie na cestách“ ve smyslu výzvy papeže Jana Pavla II. (v Denveru 1993), že nadešel čas, aby „evangelium bylo hlášáno ze střeš“.

Druhá fáze začala v neděli 21. dubna 1996 v 17 hodin procesím. Ve slavnostním průvodu („od pošty“) byl nesen obraz Panny Marie (černé

Madony svatotomské, patronky Brna – obraz je uložen na oltáři v bazilice na Mendlově náměstí), následovalo první setkání ve farním kostele, večerní chvály, úvodní promluva a Te Deum.

Vlastní MISIE probíhaly po čtyři týdny setkáními vždy v pondělí, středu a pátek v 19 hodin. Vedli je misionáři-katechisté neokatechumenátního společenství, v čele s děkanem O. Josefem BRYCHTOU (farářem u Sv. Jakuba). Úvahy o smyslu lidského života, o poslání církve a o lásce J. Krista ke každému člověku vedly v první části k liturgii pokání. Ve druhé části – o dějinách spásy a Božím zjevení – bylo na závěr účastníkům předáváno Písmo pro soustavné studium Božího slova.

Ve třetí, závěrečné části – po poučení o svátostech – se po dvoudenním setkání konala slavnostní EUCHARISTIE, po níž se věřící dobrovolně rozhodovali pro pokračování křesťanského života ve společenství věřících.

A tím nastává třetí fáze, tzv. POSTMISIE – to znamená, že celá misie se „zpřítomňuje“ a ti, kteří chtějí prožívat svou víru angažovaněji, jsou pozváni do společenství, aby s horlivostí a vytrvalostí pokračovali v křesťanském a farním životě.

Do této třetí fáze nastoupilo 15 bratrů a sester. Podle lidských měřítek je to „málo“. Ale: DUCH VANE, KDE CHCE. Boží matematika je jiná. A tak jistě ti, kteří na konci onoho dvoudenního setkání řekli Pánu „ano“, budou vpravdě „světlem světa“ a „soli země“ a požehnáním pro farnost. Kěz se tak stane!

Jaroslav Sojka, trvalý jáhen ve farnosti Starý Liskovec

S jógou za zdravím

Opět jako v minulých dvou letech Vám Dům dětí a mládeže ve Starém Lískovci, známý pod názvem „Domeček“, nabízí cvičení jógy a relaxace v Ostopovicích. Letos bude cvičení vždy v pondělí od 17.30 do 19.00 hodin, v případě většího zájmu ještě od 19.00 do 20.30 hodin. Cvičení probíhá v budově mateřské školy na Školní ulici. Na prvním cvičení 30.9.1996 v 17.30 hodin obdržíte přihlášky a složenky. S sebou si vezměte deku, ponožky, teplákovou bundu a rodné číslo. Za cenu 200 Kč můžete celý rok navštěvovat všechna cvičení jógy, která pořádá „Domeček“: v Ostopovicích (vede J. Šancová) i ve Starém Lískovci (DDM Kyjevská, úterý 17.00–18.30 – vede J. Šancová, ve čtvrtek 18.30–20.30 – vede M. Slováček).

Cvičení se osvědčují pro ženy i muže. Jsou zaměřena na protahovací cviky páteře, relaxaci, dechové techniky, uvolňování s hudbou apod. V případě závažnějších zdravotních potíží se poraďte se svým lékařem.

Na všechny se těší „Domeček“, Jana Šancová a Marcel Slováček.

Naše děti na táboře

Hned od prvního dne prázdnin se naskytla možnost volného termínu v objektu v Lažánkách, který patří sdružení divadelních aktivit OÁZA. Toho využil pracovník sdružení ing. Radek Babák a uspořádal táborové setkání dětí, hlavně členů OÁZY. Dalo by se říct, že náhoda napomohla a setkání se zúčastnilo i jedenáct dětí z Ostopovic. V kolektivu vedoucích byli zastoupeni odborníci na bezmasou stravu, cvičení, logopedii a práci s dětmi, kteří měli velkou zásobu her, kreslení, modelování, ranních cvičení a vycházek do přírody. I přes nepřízeň počasí se s dětmi podařilo uskutečnit část velkoplošného výtvarného programu, ve kterém se talent a chuť ostopovických dětí nedaly přehlédnout.

Jana Šancová

Ostopovická zátíši

A-Z

G – GENERACE – V Ostopovicích jsou samozřejmě zastoupeny všechny generační skupiny – od nejstarších občanů, většinou starousedlíků, přes dospělé středního věku a mládež, až po děti, narozené maminkám a tatínkům, kteří se mnohdy do Ostopovic přistěhovali. Důchodci se ještě většinou znají nejen od vidění, prožili v naší vesnici celý svůj život a už léta se zde potkávají a udržují blízké vztahy. Ale ti nejmladší znají často pouze své vrstevníky, spolužáky, neboť díky atraktivní poloze Ostopovic se k nám stěhují stále noví občané, vidáme nové tváře. Městský styl života, kdy se sousedé vzájemně téměř ani nepozdraví, protože se vlastně skoro neznají, nastupuje bohužel už i do naší vesnice.

V celé České republice (i v jiných státech) klesá porodnost. Tak i v Ostopovicích. Zatímco se u nás např. před šedesáti lety narodilo až 23 dětí v jednom roce, loni to bylo pouze 7 novorozenat. Populačně slabší byly také např. ročníky 1969–70 a 1989 a následující.

H – HUMNA – Podle významového slovníku značí slovo „humno“ místo s upěchovanou půdou ve stodole k mlácení obilí, tedy mlat, nebo také pozemek za stodolou venkovské usedlosti. V Ostopovicích se léta říkává „za humny“ Vinohradské ulici. Za ploty některých zahrad jsou ještě vidět zdi a vrata starých stodol, ale na části této ulice jsou novější domy z výstavby 70. let, a dokonce se zde další moderní domy staví.

Za zmínku stojí tzv. „Presshaus“, který stojí na ul. Vinohradské a má číslo 1. Kdysi dávno k tomuto sídlu patřila i velká zahrada, která je skryta za vysokou dlouhou zdí naproti domu. Mezi vzrostlými stromy se nacházely např. zahradní altánky, studánka, ale i tenisové kurty pro majitele pozemku. Válčná generace si jistě vzpomíná na velké sklepní prostory, které se nacházely pod budovou i nyníější silnicí a sloužily jako kryty proti náletům za II. sv. války.

CH – CHATY – V katastru Ostopovic se nachází přibližně 200 chat. Při procházce kolem vinohradů a zahrad za vesnicí můžeme vidět nejen menší přístřešky, určené zřejmě pouze na úschovu nářadí a maximálně na nouzové přespání, ale také výstavní chaty, kde by uprostřed zeleně byla radost pobývat po celý rok. První vikendová chata se objevila v Podskalí v r. 1932, postavili si ji manželé Šotákové z Brna. V té době začalo být módou, aby obyvatelé měst odjížděli ze svých rušných domovů do klidnějšího prostředí venkova. I dnes vyhledávají Brňané pozemky v okolí Ostopovic, aby si zde vypěstovali vlastní zeleninu nebo ovoce a při práci na zahrádce si užili trochu zdravějšího vzduchu.

Také mnoho našich občanů vlastní vinohrad nebo zahrádku v chatové oblasti za vesnicí. Nastává doba sklizně a bohužel se občas stane, že neznámý poberta „sklidí“ plody cizí práce dřívě než nemile překvapený majitel. Také chaty jsou častým terčem různých zlodějíčků. Nezbyvá než tento svůj majetek lépe zabezpečovat, aby přinášel pouze užitek a radostné chvíle.

- LN -